

Nr 147.

Av herr Huss m. fl., *angående utredning om formerna och målsättningen för skolans fostran genom kroppsövningar.*

Den Lingska gymnastiken har sedan många år undergått modifikationer, om vilkas lämpliga utformning och tillämpning det råder starkt delade meningar bland såväl företrädare för gymnastik som ortopedi, icke minst sedan vissa utländska undersökningar kommit uppfattningen om gymnastikens inverkan på s. k. hållningsfel att vackla. Även i fråga om undervisningen i rytmik råder oklarhet, särskilt vad avser barn i de lägsta skolåldrarna, kvinnliga elever, dövstumma och blinda. Ett antal målsmän hysa misstroende eller ovilja mot skolgymnastiken, dels på grund av att gymnastiken i stället för att minska den trötthet, som det vanliga skolarbetet medför, icke sällan ökar densamma, och dels med anledning av det icke ringa antal olycksfall, som inträffa i samband med gymnastiken eller andra övningar, anordnade som ersättning för gymnastik, t. ex. handboll. Även bland skolläkarna, vilkas mottagningar åtminstone inom de högre skolformerna f. n. i hög grad belastas av undersökningar av elever, vilka anhålla om befrielse från gymnastik eller söka vård för gymnastikskador, råder ofta skepsis mot skolans kroppsövningar i den form, som de f. n. ha under sammanförande av ett flertal åldersklasser med växlande prestationsförmåga till gemensamma avdelningar. Skolläkarnas uppmärksamhet har riktats på gymnastikens understundom ogynnsamma inverkan på elever av neurotisk läggning eller som äro besvärade av fetma eller andra smärre kroppsfel, vilka nedsätta prestationsförmågan under det normala, ofta ådraga de därmed behäftade obehag från kamraternas sida och kunna medföra dels onormalt stor uttröttning, dels mindervärdeskomplex. Skolläkarna visa av dessa skäl i många fall en naturlig tendens att vilja utvidga indikationerna för befrielse från gymnastik. Denna tendens är dock av starkt växlande storleksordning, bl. a. av det skälet att gymnastiken bedrives på ett varierande sätt vid olika skolor. Den understundom hävdade uppfattningen, att skolgymnastiken borde vara frivillig, synes vara alltför negativ men tyder å andra sidan på behovet av reformer.

En fråga, varom det också f. n. råder delade meningar, är den lämpliga användningen av friluftsdagarna. På många håll har man velat ha en minskning av dessa dagar, och de torde icke alltid utnyttjas på det sätt, som från början varit avsett.

Av nu nämnda skäl synes en utredning genom en kommitté vara av behovet påkallad rörande formerna och målsättningen för skolans fostran genom kroppsövningar. Därest en sådan skulle komma till stånd, synes kommittén förutom representanter för medicinska och gymnastiksakkunniga även böra omfatta ett lämpligt antal lekmän.

Med stöd av det anförda få vi föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära utredning om formerna och målsättningen för skolans fostran genom kroppsövningar.

Stockholm den 24 januari 1951.

Ragnar Huss.

Paul Bergstrand.

Bertil v. Friesen.

Nr 148.

Av herr **Gavelin m. fl.**, om åtgärder till förminskande av hygieniska vådor i följd av bristfälliga metoder vid renslakt.

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 112.)

Stockholm i januari 1951.

J. O. Gavelin.

Uddo R. Jacobson.

Ivar Jansson.

Helge Lindström.

Nr 149.

Av herrar **Hansson** i Önnarp och **Svensson** i Vä, om beredande åt landsbygdens kvinnor av förbättrad förebyggande mödravård m. m.

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 71.)

Stockholm den 24 januari 1951.

Stig F. Hansson
i Önnarp.

Gustaf Svensson
i Vä.